

لوح مبارک درباره اعراب آیات

حضرت بهاء الله

أصلي عربي

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانی، جلد 1، صفحه 8 - 10

باب پنجم لوح مبارک درباره اعراب آیات مبارک که جمال قدم جل جلاله میفرماید قوله تعالی:

" ان یا زین تعویق جواب ما سئلته فی الایات حفظ تغییر بوده چه که در اوایل ابداء در حین نزول ملاحظه قواعد قوم نمیشد و این ایام نظر بحکمت ملاحظه میشود لذا اگر لوحی از قبل تلقاء وجه قرائت شود یزول فی بعض المقام بغیر ما نزل من قبل این نظر بظاهر عبارت است و فی الحقیقه آنچه نازل همان صحیح بوده و خواهد بود در ارض سراراده چنان بود که قواعدی در علم الهیه نازل شود تا کل مطلع باشند نظر باحزان وارده و اشغال متواتره و ابتلاهای متتابعه تأخیر افتاد و دیگر سبب اعظم آنکه هر مجهولی کلمات مجعوله ترکیب نماید و ناس نظر بان قواعد صحیح دانند مع آنکه اگر از خود او سؤال شود عالم بحرفی نبوده چنانچه در یحیی و اتباعش مشاهده مینمائید العلم فی قبضته یقلبه کیف یشاء مثلاً در بعضی مقام آیه بر حسب قواعد ظاهریه باید مرفوع و یا مجرور باشد منصوب نازل شده در این مقام یا کان مقدر است و یا امثال آن از احرف ناصبه و مواضع آن و اگر مقامی مجرور نازل شده بر حسب ظاهر بین قوم دون آن مقرر است در این مقام حرف جر و یا مضاف که علت جر است محذوف و این قاعده را در کل جاری نمایند و همچنین در بعضی مواقع نظر بطراز آیات است لا نحب ان نذکر القافیة فی هذا المقام و همچنین نزد ائمه نحو فعل لازم در سه مقام بطراز تعدی ظاهر بالتکریر و الباء و الهمزة این در نزد قوم معتبر است و لکن در علوم الهی بقرینه مقام فعل لازم متعدی و فعل متعدی لازم میشود طوبی للعارفین طوبی لمن کان موقناً بان العلوم کلها فی قبضة قدرة ربه العلیم الخیر و همچنین فعل متعدی مثل رفع ارفع نازل مثال آن در کتب سماویه هم از قبل بوده و این در مقام تأکید "

ORIGINAL